

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Loutfi Management Propriété intellectuelle SARL

Εφεσίβλητες: AMJ Meatproducts NV και Halalsupply NV

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα, λαμβανομένων υπόψη επίσης των διατάξεων των άρθρων 21 και 22 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης ⁽²⁾, την έννοια ότι, για να εκτιμηθεί αν ο κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ ενός κοινοτικού σήματος στο οποίο κυριαρχεί μια αραβική λέξη και ενός σημείου στο οποίο κυριαρχεί μια άλλη αλλά οπτικά όμοια αραβική λέξη, δύναται ή ακόμη πρέπει να εξετάζεται και να λαμβάνεται υπόψη από τις αρμόδιες δικαστικές αρχές των κρατών μελών η διαφορά στην προφορά και στη σημασία μεταξύ των λέξεων αυτών, παρά το ότι η αραβική δεν είναι επίσημη γλώσσα της Ένωσης και των κρατών μελών;

⁽¹⁾ ΕΕ L 78, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ 2000, C 364, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) την 1η Απριλίου 2014 — ΑΕΕΓ κατά Antonella Bertazzi κ.λπ.

(Υπόθεση C-152/14)

(2014/C 194/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas (ΑΕΕΓ)

Αναρρεσίβλητοι: Antonella Bertazzi, Annalise Colombo, Maria Valeria Contin, Angela Filipina Marasco, Guido Guissani, Lucia Lizzi, Fortuna Peranio

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί, κατ' αρχήν, να θεωρηθεί —όσον αφορά καθήκοντα που παραμένουν αμετάβλητα και πανομοιότυπα για τους εργαζομένους είτε ορισμένου είτε αορίστου χρόνου— ότι συνάδει με τη ρήτρα 4, παράγραφος 4, της οδηγίας 1999/70/ΕΚ ⁽¹⁾ η εθνική ρύθμιση (άρθρο 75, παράγραφος 2, της πράξεως νομοθετικού περιεχομένου αριθ. 112 του 2008) η οποία μηδενίζει πλήρως την αρχαιότητα που έχει αποκτηθεί στις ανεξάρτητες διοικητικές αρχές στο πλαίσιο συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, στην περίπτωση που οι συγκεκριμένοι εργαζόμενοι μονιμοποιήθηκαν βάσει δοκιμασιών επιλογής οι οποίες δεν μπορούν να εξομοιωθούν πλήρως με τον αυστηρότερο δημόσιο διαγωνισμό με εξετάσεις στον οποίο υποβάλλονται οι άλλοι υπάλληλοι, αλλά οι οποίες, εφόσον προβλέπονται νομοθετικά, συνάδουν με το άρθρο 97, τρίτο εδάφιο, του ιταλικού Συντάγματος, ως μέσο για την εξακρίβωση της ικανότητας για την άσκηση των καθηκόντων που θα ανατεθούν;
- 2) α) Μπορούν —σε περίπτωση που αναγνωριστεί ότι η προαναφερθείσα ρύθμιση δεν συνάδει με τις κοινοτικές αρχές, για τους συγκεκριμένους εργαζομένους ορισμένου χρόνου— να προσδιοριστούν αντικειμενικοί λόγοι παρεκκλίσεως από την ίση μεταχείριση των εν λόγω εργαζομένων με τους εργαζομένους αορίστου χρόνου, για «σκοπούς κοινωνικής πολιτικής», σε περιπτώσεις που χαρακτηρίζονται από την ανάγκη αποφυγής του ενδεχομένου εργαζόμενοι που μονιμοποιήθηκαν με κατ' εξαίρεση διαδικασία να μονιμοποιηθούν παράλληλα με εκείνους που έχουν ήδη μονιμοποιηθεί βάσει του γενικού κανόνα του διαγωνισμού προσλήψεων στον δημόσιο τομέα (κανόνα που επιβάλλεται —με την επιφύλαξη τυχόν αντίθετης νομοθετικής προβλέψεως, όπως η επίμαχη η οποία απαιτεί την επιτυχία σε μια απλώς και μόνο διαδικασία επιλογής— από το προαναφερθέν άρθρο 97, τρίτο εδάφιο, του Συντάγματος) και μπορεί να θεωρηθεί —υπό το πρίσμα όσων παρατήρησε το Δικαστήριο στη [σκέψη] 47 της διατάξεώς του της 7ης Μαρτίου 2013— ότι οι λόγοι αυτοί ικανοποιούνται, όσον αφορά την αναλογικότητα, απλώς και μόνο με την παροχή, στους εργαζομένους σε προσωρινές θέσεις που μονιμοποιήθηκαν με κατ' εξαίρεση διαδικασία, ενός προσωποπαγούς και μη δυναμένου να σωρευθεί και αναπροσαρμοστεί επιδόματος, με διακοπή τόσο της ομαλής τους εξέλιξεως στα μισθολογικά κλιμάκια στα οποία είχαν φθάσει όσο και της προσβάσεώς τους στην επιλογή για τις ανώτερες βαθμίδες;

- β) ή, αντιθέτως, άπαξ διαπιστωθεί με οποιονδήποτε τρόπο η ικανότητα για την άσκηση συγκεκριμένων καθηκόντων, οι περιοδικές αξιολογήσεις της ορθής ασκήσεώς τους, για την παροχή ανώτερων μισθολογικών κλιμακίων και βαθμίδων, με περαιτέρω διαγωνισμό για τη μετάβαση σε άλλη κατηγορία προσωπικού, μπορούν να αποτελέσουν κατάλληλο μέσο για να αποκατασταθεί η ισορροπία μεταξύ της θέσεως των εργαζομένων που μονιμοποιήθηκαν με κατ' εξαίρεση διαδικασία και εκείνης των εργαζομένων που προσλήφθηκαν με δημόσιο διαγωνισμό, χωρίς να πρέπει να πραγματοποιηθεί μηδενισμός της αρχαιότητας και των μισθολογικών κλιμακίων εις βάρος των πρώτων (και μάλιστα ελλείψει οποιουδήποτε σημαντικού πλεονεκτήματος υπέρ των δεύτερων στο σύστημα προαγωγών που εφαρμόζεται στην ΑΕΕΓ, όπως περιγράφηκε ανωτέρω), με αποτέλεσμα να μη συντρέχουν εν προκειμένω αντικειμενικοί λόγοι παρεκκλίσεως από την οδηγία 1999/70/ΕΚ, τηρουμένων των απαιτήσεων αντικειμενικότητας και διαφάνειας, όσον αφορά τις επίμαχες συνθήκες εργασίας, στο συγκεκριμένο πλαίσιο αναφοράς;
- 3) Πρέπει, σε κάθε περίπτωση —όπως φαίνεται να μπορεί να συναχθεί από τις σκέψεις 47 και 54 της διατάξεως της 7ης Μαρτίου 2013— να γίνει δεκτός ο δυσανάλογος και γενεσιουργός δυσμενών διακρίσεων χαρακτήρας του πλήρους μηδενισμού της αρχαιότητας (με συνέπεια την αναγκαστική μη εφαρμογή της προαναφερθείσας εθνικής ρυθμίσεως [...]) —χωρίς όμως να τίθενται κατά μέρος οι επιταγές σχετικά με την προστασία των επιτυχόντων διαγωνισμού, με την επιφύλαξη ότι αφήνεται στη συνετή κρίση της διοικητικής αρχής να επιλέξει τα μέτρα που θα εφαρμόσει (με τη μορφή «bonus», δηλαδή προτεραιότητας των εν λόγω επιτυχόντων διαγωνισμού ως προς την επιλογή για την πρόσβαση στις ανώτερες βαθμίδες, ή με άλλα μέσα που εμπίπτουν στη διακριτική ευχέρεια των εθνικών αρχών για την οργάνωση των οικείων δημοσίων φορέων);

(¹) Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ L 175, σ. 43).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 3 Απριλίου 2014 — Minister van Buitenlandse Zaken κατά Κ και Α

(Υπόθεση C-153/14)

(2014/C 194/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείων: Minister van Buitenlandse Zaken

Αναρρεσίβλητες: Κ και Α

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) α. Έχει ο όρος «μέτρα ενσωμάτωσης» —ο οποίος περιέχεται στο άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης (ΕΕ L 251, σ. 12, και διορθωτικό ΕΕ L 71)— την έννοια ότι οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών μπορούν να απαιτήσουν από μέλος της οικογένειας του συντηρούντος να αποδείξει ότι διαθέτει γνώσεις της επίσημης γλώσσας του εν λόγω κράτους μέλους σε επίπεδο που αντιστοιχεί στο επίπεδο Α1 του Ευρωπαϊκού Πλαισίου Αναφοράς, καθώς και στοιχειώδεις γνώσεις όσον αφορά την κοινωνία του εν λόγω κράτους μέλους, πριν οι αρχές αυτές χορηγήσουν στο μέλος αυτό άδεια εισόδου και διαμονής;
- β. Έχει για την απάντηση στο ανωτέρω ερώτημα σημασία, επίσης με γνώμονα το κριτήριο αναλογικότητας, όπως αυτό ορίζεται στο Πράσινο Βιβλίο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 15ης Νοεμβρίου 2011 (¹), σχετικά με το δικαίωμα για οικογενειακή επανένωση, το γεγονός ότι η εθνική νομοθεσία, στην οποία περιλαμβάνεται η προαναφερθείσα στο ερώτημα 1.α. απαίτηση, ορίζει ότι, επιφυλασσομένης της περιπτώσεως κατά την οποία το μέλος της οικογένειας αποδεικνύει ότι, λόγω πνευματικής ή σωματικής αναπηρίας, επί μονίμου βάσεως αδυνατεί να υποβληθεί στην εξέταση κοινωνικής ενσωματώσεως, η αίτηση να επιτραπεί η είσοδος και διαμονή δεν απορρίπτεται μόνον αν συντρέχει συνδυασμός πολύ ειδικών ατομικών περιστάσεων ο οποίος δικαιολογεί την άποψη ότι το μέλος της οικογένειας επί μονίμου βάσεως αδυνατεί να ικανοποιήσει τις προϋποθέσεις ενσωματώσεως;
- 2) Αντιβαίνει προς τον σκοπό της οδηγίας 2003/86/ΕΚ και ειδικότερα στο άρθρο της 7, παράγραφος 2, λαμβανομένου υπόψη του κριτηρίου αναλογικότητας, όπως αυτό ορίζεται στο προαναφερθέν Πράσινο Βιβλίο, το γεγονός ότι το κόστος συμμετοχής στην εξέταση με την οποία εξετάζεται αν το μέλος της οικογένειας πληροί τις προαναφερθείσες προϋποθέσεις ενσωματώσεως ανέρχεται στο ποσό των 350 ευρώ για κάθε φορά υποβολής στην εξέταση και ότι το εφάπαξ κόστος του φακέλου προετοιμασίας για την εξέταση ανέρχεται στο ποσό των 110 ευρώ;

(¹) COM(2011) 735 τελικό.